

gør alt det Spetakel, han kan, for at fortælle Hestene: Her kommer jeg med dette farlige Apparat og skal forbi; pas nu paa, Kinder, og bliv sky!, saa vide baade Hesten og Kusken, at der er noget at passe paa, at der er noget paa Færde, og derved lærer han Hestene: Det er denne underlige Indretning, som skal forbi; pas nu paa, nu er det jeres Tur at sprælle. Og saa er det rimeligt, at de gøre det. Kører Automobilisten derimod roligt forbi, saa ville Hestene, som de intelligente Dyr, de ere, paa snart en eller to Gange indse, at der ingen Grund er til at blive skræmte. Kører man udenom, og gør saa lidt Spektakel som muligt, saa gør det ikke noget, men kører man op paa Siden og holder sig der, blive Hestene bange, og kører man tilbage, blive Hestene ogsaa bange. Jeg har gjort det Forsøg i Praksis, jeg har set det, og jeg har flere Gange talt med Kuske derom, at den bedste Maade at køre forbi paa, er den, saa lidt som muligt at vække Hestenes Opmærksomhed for, at nu er der noget paa Færde; det tror jeg enhver Kusk vil give mig Ret i. Det kan ikke gaa an at sætte en Paragraf ind i et Lovforslag, hvorved det bliver afhængig af en hvilken som helst Kusks For-godtbefindende, om en Automobilist maa køre forbi eller ikke. Jeg tror heller ikke, at Udvalget efter nærmere Overvejelse vil fastholde det. Jeg vil anbefale Udvalget at tænke over den af mig foreslaede Ændring til § 19, 2det Stykke, hvorved Bestemmelserne skulle komme til at gælde baade for mødende og indhentende Automobiler.

Det ærede Medlem for Valby mente, at jeg glædede mig for tidlig paa Københavns Vegne over, at Køreastigheden, hvis dette Lovforslag gik igennem, blev sat op fra 1½ til 2 Mil. Det tror jeg ikke. Jeg har opfattet det saaledes, at naar dette Lovforslag bliver til Lov, vil dets Bestemmelser selvfølgelig være almengyldige, og specielle Politivedtægter maa saa bortfalde, hvis de paa noget Punkt stride mod Loven. Jeg føler mig i hvert Tilfælde fuldstændig overbevist om, at Justitsministeren ikke paa nogen Maade tænker paa her for København at opretholde en Politivedtægt, der er i Strid med Loven, og dernæst har Ministeren i sin sidste Tale gjort opmærksom paa en anden Ting, som jeg ogsaa vilde have sagt til det ærede Medlem for Valby, og det er, at der med Hensyn til Forbikørselen jo kun staar: „paa Veje, der kun have en Bredde af 12 Alen“. Altsaa Udvalget har ikke tænkt

sig, at man her i København under Færdselen paa Gaderne hele Tiden skulde raabe an, for at komme udenom.

I det hele taget er min Stilling til Loven dikteret deraf, at jeg af to Onder vælger det mindste, og jeg tror, det er et mindre Onde for Automobilerne at faa en Lov, som de dog nogenlunde kunne klare sig under, end ikke at faa en Lov, og de forskellige Aamtsraad rundt omkring saa vedtage ganske divergerende Bestemmelser, saa er jo Forholdet meget vanskeligt. Derfor har jeg stillet mig velvilligt til Loven, ikke af den Grund, at jeg anser den for ideal, tværtimod der er mange Punkter ved den, som jeg kunde ønske anderledes. Men jeg mener, at man bør tage et billigt Hensyn til den Stemning, som for Tiden er her i Landet. Og naar denne Lov om to Aar bliver revideret, tvivler jeg ikke paa, at Erfaringerne vilde være gaaede i den Retning, at der gives noget større Frihed til Automobilerne, hvilket de efter min Mening ogsaa fortjene.

Maa jeg sluttelig til det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) sige, at jeg ikke er enig med ham, naar han mener, at Automobilkørsel er Lystkørsel — jeg tror, det var det Udtryk, han brugte, skønt hans egen personlige Lyst gik i en anden Retning. Det er i høj Grad Nyttekørsel, det for Fremtiden vil dreje sig om. Jeg skal blot nævne alle de smaa Varevogne, der populært af Fagmænd kaldes Omnibusser, de smaa Vogne, som bringe Varerne omkring til de handlende. Der er allerede eksperimenteret meget med disse Vogne, og der vil sikkert snart komme en Løsning, som vil være fordelagtig. Jeg kender personlig adskillige Tilfælde, hvor den Slags Vogne gøre god Fyldest — jeg har hørt om andre Tilfælde, hvor de ikke ere anskaffede paa Grund af det Forbud, der er mod at køre paa Strandvejen, idet der var mange, der netop der havde deres Kunder. Det interesserede mig at høre det ærede Medlems Mening om Fremtidens Udvikling paa Automobilkørselens Omraade, at det skulde være Elektriciteten, der skulde løse Opgaven. Ja, den Dag vi faa den lille Akkumulator, som vi kunne køre med, komme vi ogsaa nok dertil, men foreløbig gaar Udviklingen en anden Vej. Ved det sidste store Møde i Amerika, hvor der var Ekspertter til Stede alle Vegne fra, viste det sig, at man havde forladt Elektriciteten og var gaaet over til Benzinbrændingen som det billigste og mest praktiske, og at man ved den allerede var naaet saa vidt, at den